

Az országos rendőrfőkapitánynak az ügyben hozott 29000/105/805 – 6 /2012. számú határozata

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a **panaszos** törvényes képviselője által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 215/2012. (VI. 19.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a bilincs alkalmazása tekintetében a panasznak

helyt adok,

minden más tekintetben azt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027

Budapest, Csalogány u. 47–49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése)

A határozatot kapják:

A panaszos törvényes képviselője
Független Rendészeti Panasztestület
Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
Irattár

Indokolás

I.

Az s-i Község 2012. március 1-jén továbbította a Panasztestület részére a panaszos és másik három személy 2012. február 23-án, 9 óra 45 perc körüli időben, az s-i iskolaépületben fogatosított rendőri intézkedés elleni panaszát. A Panasztestület a többi panaszos képviselői által ugyanazon okiratban, azonos tartalommal előterjesztett panaszáról, a jelen ügyről leválasztva, külön eljárás keretében hozta meg állásfoglalásait. A panaszos által előadottak az alábbiak szerint foglalhatóak össze.

A panaszbeadvány szerint a kifogásolt rendőri intézkedésre vélhetően egy korábbi, 2012. február 13-án az s-i iskolaépületben történt incidens szolgáltatott a rendőrség szerint alapot, amelynek fiatalkorú sértettje édesanyja társaságában 2012. február 13-án feljelentés megtétele céljából megjelent az S-i Rendőrőrsön. A panaszossal és társaival szemben a feljelentés nyomán csoportos garázdaság és személyi szabadság megsértése miatt indult büntetőeljárás.

2012. február 23-án csütörtökön, délelőtt 9 óra 45 perc körül nyolc-tíz rendőr érkezett az iskolaépületbe. Egy rendőr kint maradt az udvaron, egy pedig a bejárati ajtónál várakozott. A többi rendőr a telephelyvezetőt kereste, és négy szemkört, egy üres teremben közölték a tanárnővel, hogy a február 13-án történtek miatt négy diákot (a panaszost és társait) szeretnének kihallgatni. A rendőrök megvárták, amíg becsöngetnek, majd elküldték a tanárnőt a 16 éves panaszosért. Mire kijöttek, a lány 17 éves társát már bilincsből vitték el. A panaszostól megkérdezték a rendőrök, hogy ő-e a keresett személy. A kislány mondta, hogy igen, és erre azonnal meg is bilincseltek. A panaszost erősen megfogták – elmondása szerint rángatták – és úgy

vitték ki az épületből, és a K-i Rendőrkapitányságra szállították őket. Másik két társát is elvitték a rendőrök. A panaszbeadvány hangsúlyozza, hogy egyik gyermek sem ellenkezett a rendőri intézkedés során, még a kezüket is önként tartották a bilincselő rendőrnek.

Időközben kiderült, hogy sem a gyerekeknek, sem a szülőknek nem küldtek semmiféle értesítést vagy idézést arról, hogy a gyerekeket kihallgatásra vinnék. Néhány gyerek elfutott az iskolából szólni az érintett szülőknek, akik így tudták meg, hogy gyermekeik a rendőrségen vannak. Közel egy óra telt el úgy, hogy a diákok törvényes képviselő és védő nélkül voltak a rendőrkapitányságon. Amikor a panaszos és társai a kapitányságra értek, levették róluk a bilincset, elvették mindenüket, és fogdába zárták őket.

A panaszost először elkezdték védő és szülő jelenléte nélkül kihallgatni, majd bejött egy rendőr, és szólt, hogy hagyják abba, így a kihallgatást nem fejezték be. A panaszos másodszorra már törvényes képviselőjével ment be a kihallgatásra, azonban védő egyáltalán nem volt jelen. A kihallgatásról jegyzőkönyv nem készült. A kihallgatás után panaszost két társával együtt szabadon bocsátották.

A panaszbeadvány szerint egyúttal az Rtv. 13. § (2) bekezdésében rögzített részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét is sértette az intézkedés, hiszen a rendőrök viselkedése valószínűsíti, hogy a panaszosokkal szemben vélt roma származásuk miatt történt a jogellenes bilincs-használat.

A panaszbeadványban előadottak tartalma alapján a panaszos rendőri intézkedéssel kapcsolatos kifogásai az alábbiakban összegezhetők:

- ♦ a panaszos kifogásolta előállításának jogszerűségét;
- ♦ a panaszos kifogásolta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét;
- ♦ a panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a rendőrök megsértették az Rtv. 13. § (2) bekezdésébe foglalt részrehajlás-mentes intézkedés kötelezettségét, hiszen a bilincshasználatra – a panaszbeadvány szerint – a panaszos és társai roma származása miatt került sor;
- ♦ a panaszos sérelmezte, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök rángatták, miközben kivitték az épületből;
- ♦ a panaszos kifogásolta törvényes képviselője értesítésének elmaradását;
- ♦ a panaszos sérelmezte, hogy a személyi szabadság korlátozásáról kiállított igazoláson rosszul szerepel a személyi szabadság korlátozásának vége.

Mindezek alapján kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely vizsgálata során megállapította a panaszos személyes szabadsághoz, valamint az emberi méltósághoz való jogának sérelmét az előállítás aránytalansága miatt, illetve a bilincs alkalmazásával összefüggésben a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelmét.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- ♦ a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről 2012. február 23-án a K-i Rendőrkapitányság által kiállított igazolás;
- ♦ az előállítás végrehajtásáról illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásáról 2012. február 23-án, a K-i Rendőrkapitányságon készült jelentés;
- ♦ a panaszos 2012. február 23-án, a K-i Rendőrkapitányságon tett nyilatkozata, valamint az előállítás végrehajtásáról, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- ♦ a letéti tárgyról 2012. február 23-án felvett jegyzőkönyv;
- ♦ a panaszos 2012. február 23-án tett nyilatkozata tájékoztatásáról és élelmezéséről;
- ♦ a panaszos és társai 2012. február 29-én kelt panaszbeadványa, a hozzá tartozó kísérőlevéllel;
- ♦ K. A. és V. E. A., az iskola tanárainak 2012. február 29-én kelt nyilatkozatai;
- ♦ a panaszos törvényes képviselője által megküldött, 2012. április 2-én kelt panasz-kiegészítés;
- ♦ a K-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. április 2-án kelt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője részére címzett levele;
- ♦ http://petofutca.blog.hu/2012/02/25/nem_igazolja_a_rendoroket_a_biztonsagi_kamera_1 és a <http://www.youtube.com/watch?v=4GGtGycvUeg> linken elérhető videofelvétel.

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos kifogásolta előállításának jogszerűségét.

A panasz ezen részének vizsgálata az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 15. § (1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

33. § (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 175. § (1) Aki mást személyi szabadságától megfoszt, büntetést követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) A büntetés az (1) bekezdés esetén egy évtől öt évig, a (2) bekezdés esetén öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt

e) a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követik el.

271. § (1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

b) a köznyugalmat súlyosan megzavarva követik el.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint 2012. február 13-án, az iskola épületében történtek alapján V. B. feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen. Az elkövetők cselekménye alkalmas volt a Btk. 175. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés I. fordulója szerint minősülő – 18. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése – büntetnének, valamint a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő – csoportosan elkövetett garázdaság – büntetnének megállapítására. A nyomozás során sor került a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyek – köztük a panaszos – személyazonosságának megállapítására.

A panaszos és társai előállítására tehát bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt került sor, amelyre az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja kellő jogalapot biztosított.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. fent idézett rendelkezése az intézkedő rendőr számára mérlegelési lehetőséget biztosít annak eldöntésére, hogy szükség van-e a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítására, így vizsgálni kell, az intézkedés megfelelt-e az Rtv. 15. §-ában rögzített arányosság követelményének.

A bűncselekmények elkövetésével gyanúsítható személyek előállítását minden esetben gondos mérlegelés előzi meg, melynek során a büntetőeljárás sikeres és gyors lefolytatását, a bizonyítékok lehető legteljesebb körben történő beszerzésének a követelményét, valamint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyek jogainak a lehető legkisebb fokú sérelmét mérlegelik.

Jelen ügyben a tettestársak egymás közötti összebeszélésének, az esetleges tanúk befolyásolásának a veszélye miatt döntött a rendőrség parancsnoka az előállítás mellett. A feljelentés és az előállítás között azért telt el 10 nap, mert ennyi időre volt szükség a hatáskör tárgyában hozott döntéshez, amely nélkül nem lehetett volna a nyomozást törvényesen lefolytatni. Az, hogy az előállított személyek tudtak-e a feljelentésről, a döntés meghozatalában nem játszott szerepet, hiszen ha a gyanúsítottak tudnak is a feljelentés tényéről, azt nem tudhatják, hogy pontosan milyen történeti tényállás miatt és kik ellen folyik az eljárás, illetve, hogy a kihallgatáson pontosan milyen kérdésekre kell majd választ adniuk. Az első kihallgatáson a gyanúsítottak lényegesen pontosabb információk birtokába kerülnek, így csoportos

elkövetés esetén mindenképpen célszerűbb a kihallgatásokat egyidejűleg lefolytatni. Az előállítás helyének pedig azért az iskola lett kiválasztva, mert csak így volt biztosítható, hogy egyidejűleg a panaszos és társai megtalálhatóak legyenek.

Tekintettel a fentiekre, a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor, és megfelelt az Rtv. 15. §-ában rögzített arányosság követelményének, így az e körben előadott kifogást **elutasítom**.

2. A panaszos kifogásolta a bilincs alkalmazásának jogszerűségét.

A bilincskalkalmazás jogszerűségének vizsgálata az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 16. § (1) A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.

48. § A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (1) Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, séreléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, séreléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

41. § (1) Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,

e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,

f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy

g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

Az előállítás végrehajtásáról / kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben 9 óra 50 perctől 10 óra 10 percig alkalmaztak bilincset, az Rtv. 48. § c) pontja alapján, tehát szökés megakadályozása érdekében.

A K-i Rendőrkapitányság vezetőjének 05040/2062/1/2012.ált. számú átirata szerint a panaszost és társait előállító csoport 10 főből állt, tekintettel arra, hogy egy 4 fős csoport szállításához minimum 8 fő rendőrré van szükség. Az intézkedésről rendelkezésre álló, az iskola épületében készült videofelvétel tanúsága szerint a panaszos részéről az intézkedéssel szemben ellenállás nem figyelhető meg, a felvételen szereplő személyek mozgása nyugodt. A felvételen látható, hogy a panaszos és a rendőrök beszélgetnek, majd a panaszos a bilincseléshez önként nyújtja kezét a rendőrök felé.

A település adottságait is figyelembe véve, illetve a panaszos nemére és életkorára tekintettel, azzal, hogy a szokásosnál nagyobb rendőri létszámmal történt az intézkedés, megfelelően felkészültek a rendőrök arra, hogy esetleg rövid idő alatt nagyobb csoportosulás alakul ki az intézkedés helyszínén, így akadályozva őket munkájukban. A rendelkezésre álló adatok alapján azonban az intézkedés alatt, annak környékén ilyen csoportosulás nem alakult ki. A bilincs alkalmazására akkor lett volna lehetőség, ha – a Szolgálati Szabályzat 39. §-ának megfelelően – a testi kényszer alkalmazása nem vezetett volna eredményre, vagy annak sikere eleve kilátástalan lett volna. Jelen esetben azonban erre utaló információk nem állnak rendelkezésre, sőt, a rendőri jelentések rögzítik, hogy *„egyéb kényszerítő eszköz alkalmazása nem volt szükséges”*.

Tekintettel a fentiekre, az intézkedő rendőrök megfelelő módon felkészültek a rendőri intézkedés során fellépő esetleges váratlan helyzetekre, azonban a bilincs alkalmazása szükségtelen volt, a panasznak **helyt adok**.

3. A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés során a rendőrök megsértették az Rtv. 13. § (2) bekezdésébe foglalt részlelhajlás-mentes intézkedés kötelezettségét, hiszen a bilincshasználatra – a panaszbeadvány szerint – a panaszos és társai roma származása miatt került sor.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint *„a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részlelhajlás nélkül intézkedni”*.

A K-i Rendőrkapitányság vezetője 05040-2062/1/2012.ált. számú átiratában rögzítette, hogy kényszerítő eszköz alkalmazására az Rtv. 48. § c) pont alapján került sor. Az intézkedést a rendőrök kultúráltnan hajtották végre, megalázó, származásra utaló kijelentéseket nem tettek. Hozzáteszi még a kapitányságvezető úr, hogy a panaszos és társai származását egyébként sem ismerik.

Tekintettel arra, hogy az átirat egyértelműen cáfolta a panaszos állítását, az egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem állapítható meg. A panaszt e tekintetben **elutasítom**.

4. A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök rángatták, miközben kivitték az épületből.

A panasz ezen része tekintetében az Rtv. 47. §-a nyújt eligazítást, mely szerint „*a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszerít) alkalmazhat*”. Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint pedig „*a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.*”

A panaszos elmondásával ellentétben, az előállítás végrehajtásáról / kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az intézkedés során kényszerítő eszközként kizárólag bilincs alkalmazására került sor. Ezt megerősíti a K-i Rendőrkapitányság vezetője 05040/2062/1/2012.ált. számú átiratában, melyben rögzíti, hogy „*a személyes szabadság korlátozására valamennyi gyanúsítottal szemben az 1994. évi XXXIV. tv. (rendőrségről szóló) 33. § (2) bek. b) pont, míg a kényszerítő eszköz alkalmazására a 48. § c) pont alapján került sor. Egyéb más kényszerítő eszköz alkalmazása nem történt.*” Az iskolában felszerelt kamera által készített felvételeken sem látható, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök közül bármelyik is a panaszost rángatná.

Tekintettel arra, hogy mind a rendőrségi iratok, mind az eseményről készült videofelvétel a panaszos állítását cáfolták, az e körben előadott panaszt **elutasítom**.

5. A panaszos kifogásolta törvényes képviselője értesítésének elmaradását.

A fogvatartott hozzátartozója értesítésének kötelezettségét az Rtv. 18. § (1) bekezdése tartalmazza, amely kimondja, hogy „*a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha*

a fogvatartott fiatalokú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A panaszos sérelmezte, hogy az ő és társai szüleit a rendőrök nem értesítették az előállításról. Az érintett szülők gyermekeik előállításáról úgy szereztek tudomást, hogy néhány gyermek elfutott az iskolából szólni nekik a történetekről.

A panaszbeadvány tartalmával ellentétben, az előállítás végrehajtásáról / kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés rögzíti, hogy a panaszos törvényes képviselőjének kiértesítése megtörtént. A K-i Rendőrkapitányság vezetője 05040/2062/1/2012.ált. számú átiratában pedig leírta, hogy a panaszos és társai törvényes képviselőit értesítették, és szolgálati gépkocsival képviseleti joguk gyakorlása érdekében a rendőrkapitányság épületébe beszállították őket. A fentieket alátámasztja a rendőrkapitányságon kiállított igazolás is, melyen szerepel a panaszos törvényes képviselőjének neve, címe, telefonszáma, illetve hogy ezen személy kiértesítése 2012. február 23-án 10 óra 20 perckor megtörtént. Az igazolást a panaszos aláírásával is ellátta.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszos törvényes képviselőjének értesítése megtörtént, így a panaszt e tekintetben **elutasítom**.

6. A panaszos sérelmezte, hogy a személyi szabadság korlátozásáról kiállított igazoláson rosszul szerepel a személyi szabadság korlátozásának vége.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint „*az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani*”.

A panaszos törvényes képviselője 2012. április 2-án kelt levelében leírta, hogy „*kaptunk igazolást a személyi szabadság korlátozásáról, amin azonban rosszul szerepel a személyi szabadság korlátozásának vége, azonban ezt csak a napokban vettem észre*”. A törvényes képviselő szerint a panaszos délelőtt 10 órakor érkezett és délután 3 óra körül távozott a rendőrségről.

A K-i Rendőrkapitányság vezetője 05040/2062/1/2012.ált. számú átiratában a panaszos szabadon bocsátásának időpontjaként 12 óra 50 perctet jelölt meg. A személyi szabadság korlátozásáról szóló igazoláson ezzel megegyező időpont szerepel. Az igazolást a panaszos aláírásával ellátta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az igazolás aláírásával elfogadta az iratban foglaltakat, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült, a panaszt e tekintetben **elutasítom**.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos emberi méltóságához, valamint a személyes szabadsághoz való jogának sérelmét.

A határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival **2., 3., 4., 5. és 6.** számokon jelzett kifogások tekintetében egyet-értek, az **1.** számon jelzett kifogás tekintetében pedig eltérő álláspontomat (jogszabállyal alátámasztott részletes indokolással együtt) fentebb kifejtettem.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

♦ Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, XV. cikk (2) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés;

♦ a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;

♦ a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) és (3) bekezdései;

♦ a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 16. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdés, 33. § (2) b) pont és (4) bekezdés, 47. §, 48. §, 92. § (1) bekezdés, 93. § /A (6), (7) és (9) bekezdései;

♦ Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 39. § (1) bekezdés, 41. § (1) bekezdés;

♦ A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 175. § (1) bekezdés és (3) bekezdés e) pont, 271. § (1) és (2) bekezdések.

Budapest, 2012. augusztus 21.

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány